

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/189/2016
Identifikačné číslo spisu: 1113200625
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1113200625.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne M. bývajúcej v T., zastúpenej FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Národnou bankou Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 6/2013, o dovolaniach žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2015 sp. zn. 3 Co 700/2014 a 3 Co 701/2014, takto

rozhodol:

Dovolania žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. mája 2014 č. k. 18 C 6/2013-158 zamietol návrh na prerušenie konania z dôvodu predloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Zamietol návrh vo veci samej. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Uznesením z 8. júla 2014 č. k. 18 C 6/2013-203 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie 20,- Eur.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolania žalobkyne proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, rozsudkom z 24. septembra 2015 sp. zn. 3 Co 700/2014, 3 Co 701/2014 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku (1/ a 2/ výrok rozsudku) odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Podľa jej názoru rozhodnutie odvolacieho súdu nevychádza z objektívneho a komplexného posúdenia rozhodujúcich skutočností a je založené na nesprávnych skutkových a právnych zisteniach, nakoľko tieto zistenia vychádzajú z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktoré je neúplné. Tým, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd vec nesprávne právne

posúdili, umožnili, aby aj v budúcnosti dochádzalo k porušeniu zákona na úkor občanov. Rozhodnutia oboch súdov sú vecne aj právne nesprávne a konanie je postihnuté inou vadou (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Mala za to, že došlo odvolacím súdom k nesprávne právnemu posúdeniu veci vzhľadom na zistený skutkový stav. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a tiež rozhodnutie odvolacieho súdu sú vecne aj právne nesprávne a uvedené rozhodnutia majú vady, v dôsledku čoho jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože okrem iného legitímne očakávala, že súdne konanie, ktoré iniciovala nebude spoplatnené. Súdy teda takisto nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol alebo zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe, ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237, § 238 a § 239 O.s.p.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolatelka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež žalobkyňou (dovolatelkou) namietaná vada konania (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

8. Žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

9. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny a neúplný, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

10. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal strane možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999).

11. Pokiaľ dovocatelka namietala, že v konaní došlo k vade podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., dovolací súd uvádza, že tzv. „iná procesná vada“ je síce relevantný dovolací dôvod, úspešne však môže byť uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

12. Žalobkyňa takisto namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

13. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

14. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať vyrubení súdneho poplatku za odvolanie bez opory v zákone, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že samotným vyrubení súdneho poplatku sa strane neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (viď tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

15. Vzhľadom na uvedené možno uviesť, že v danom prípade prípustnosť dovolaní žalobkyne nemožno vyvodíť z ustanovení § 238, § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.